ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004 *2009*

Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

Доклад
от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи относно посещение на делегацията в Нидерландия

ДОКЛАДЧИК: Simon BUSUTTIL

Увод

Делегация в състав от четирима членове на ЕП (вж. списъка на участниците – приложение 1) посети Нидерландия на 19 декември 2007 г. Ръководител на делегацията беше Martine ROURE (PSE), а неин докладчик – Simon BUSUTTIL (PPE-DE)[1].

Предмет на посещението беше делегацията да придобие непосредствени впечатления от приема на лица, които търсят убежище, и нередовни мигранти в Нидерландия, да анализира съществуващото положение в Центъра за задържане на незаконни мигранти в Шипхол и да направи оценка на прилагането на съответните директиви и регламенти на ЕС в страната.

Посочените директиви са както следва:

- Директива 2003/9/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 година за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище (Директива за приемането);
- Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите-членки[2] (Директива за процедурата);
- Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна[3] (Регламент Дъблин II).

[1] Вж. Списък на участниците – приложение 1.
[2] *ОВ L 326, 13.12.2005 г. стр. 0013 - 0034*
[3] *ОВ L 050 , 25.02.2003 г.. стр. 0001 - 0010*

Посещението в Нидерландия беше продължение на подобни визити в Италия (Лампедуза), Испания (Сеута и Мелила, Канарските острови), Франция (Париж), Малта, Гърция (Самос и Атина), Белгия и Великобритания.

Програмата на делегацията включваше посещение в Центъра за задържане в Шипхол[1], среща с нидерландския държавен секретар по правосъдието г-жа Nebahat ALBAYRAK в Министерството на правосъдието (Хага) и среща с няколко организации, които посещават задържани лица в центровете или по друг начин работят на местно равнище в областта на убежището и имиграцията (вж. Списък на организациите – приложение 3).

Преди да отпътува за Нидерландия делегацията събра информация от различни неправителствени и други организации, които работят в областта на имиграцията и убежището, като например „Амнести Интернешънъл", Нидерландският съвет за бежанците, Европейският съвет за бежанците и изгнаниците, Нидерландската лига за правата на човека, BLinN (организацията „Принудителен труд" в Нидерландия), Международната организация за закрила на децата, както и от професор Van Kalmthout.

Освен това членовете на делегацията получиха документи от неправителствени организации и държавни органи във връзка с условията за предоставяне на убежище и имиграция в Нидерландия и конкретни данни за процедурата, която се прилага към непълнолетни лица и административно задържани лица.

Делегацията беше придружавана от екип на Аудиовизуалната служба на Европейския парламент, който работи съвместно с местен телевизионен екип. Идеята беше тази дейност на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да бъде представена чрез „Европа по спътник" (EbS). Посещението беше добре отразено в медиите. Членовете на ЕП дадоха пресконференция заедно с държавния секретар по правосъдието след срещата си в Министерството на правосъдието в Хага.

Обща информация

2.1 Законодателство и компетентни органи в областта на имиграционната политика

Законът за чужденците от 2000 г., който влезе в сила през април 2001 г., опрости процедурата за предоставяне на убежище и повиши нейната ефективност.

Компетентният орган за прилагане на Закона за чужденците е Службата по имиграция и натурализация (СИН) (IND - Immigratie- en Naturalisatiedienst). Той е в системата на Министерството на правосъдието и отговаря за обработката на всички заявления за влизане и пребиваване на територията на Нидерландия, включително заявленията за убежище.

[1] Detentiecentrum Noord-Holland, Ten Pol 64, 1438 AJ OUDE MEER

Останалите органи, които отговарят за изпълнението на политиката спрямо чужденците, са както следва:

- **Royal Marechaussee**
  Отговаря за:
  - Приема на чуждестранни граждани на нидерландско-белгийската и нидерландско-германската граница, морските пристанища и летища (главно летище Шипхол);
  - Конвоирането на чуждестранни граждани, които са изчерпали всички правни средства за защита и нямат право да пребивават на територията на Нидерландия, както и конвоирането на лица, на които е отказан достъп на нидерландската граница.

- **Централна агенция за прием на лица, търсещи убежище (Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA))**
  Отговаря за:
  - Жилищното настаняване на лицата, които търсят убежище, като на тези лица се осигурява ползване на съществуващите социални и здравни институции;
  - Организирането на дейности, които увеличават възможностите за самостоятелен живот на лицата, търсещи убежище, както в страната на произход, така и в Нидерландия.

- **Служба за репатриране и отпътуване (Dienst Terugkeer & Vertrek)**
  - От 1 януари 2007 г. връщането на чуждестранни граждани без право на пребиваване на територията на Нидерландия е поето от Службата за репатриране и отпътуване. Тя е изпълнителен орган на Министерството на правосъдието.

- **Международна организация по миграцията (МОМ)**
  Отговаря за:
  - Подпомагането на чуждестранни граждани, които доброволно се завръщат в страната си на произход.

2.2 Нидерландско законодателство в областта на убежището и подаване на заявления за предоставяне на убежище

Съгласно нидерландския Закон за убежището съществуват шест случая, при които може да се предостави убежище. Те са следните:

а) за бежанци по смисъла на Конвенцията;

б) когато лицето представи убедителни доказателства, че съществуват основателни аргументи да смята, че ако бъде прогонено, ще настъпи реален риск от подлагане на мъчения или на нечовешко или унижаващо човешкото достойнство отношение или наказание;

в) когато поради неотложни причини от хуманитарен характер във връзка с причините за напускане на страната на произход не може да се очаква според становището на министъра лицето да се върне в страната на произход;

г) когато според становището на министъра връщането в страната на произход ще породи извънредно големи трудности във връзка с общото положение в нея;

д) когато в качеството си на съпруг, съпруга или непълнолетно дете лицето е член на семейството на чуждестранен гражданин по смисъла на букви от а) до г), има същата националност както чуждестранния гражданин и е влязло в Нидерландия по същото време, когато е влязъл чуждестранния гражданин, или в тримесечен срок от датата, на която чуждестранният гражданин по смисъла на букви от а) до г) е получил разрешително за пребиваване с цел предоставяне на убежище;

е) когато в качеството си на партньор или пълнолетно дете лицето зависи от чуждестранния гражданин по смисъла на букви от а) до г) до такава степен, че поради тази зависимост е член на семейството на чуждестранния гражданин, има същата националност както чуждестранния гражданин и е влязло в Нидерландия по същото време, когато е влязъл чуждестранният гражданин, или в тримесечен срок от датата, на която чуждестранният гражданин по смисъла на букви от а) до г) е получил разрешително за пребиваване с цел предоставяне на убежище.

Всяко лице, което желае да кандидатства за убежище, може да подаде заявление до един от трите центъра за приемане на заявления към Службата по имиграция и натурализация (СИН): Тер Апел, Зевенаар или Шипхол. Заявлението може да бъде подадено в момента на влизане в страната, обикновено след като чуждестранният гражданин е засечен от компетентните органи при опит за незаконно влизане в страната или впоследствие след влизане на територията на страната.

Ако търсещият убежище го поиска след влизане в страната (по суша), заявлението се подава до центъра за приемане на заявления Тер Апел. Обикновено такива лица се настаняват във временни приемни центрове и се връщат в центровете в Тер Апел или Зевенаар, за да се проведе събеседване.

Ако търсещият убежище го поиска преди влизане в страната (по въздух), лицето се отвежда в центъра в Шипхол в рамките на няколко часа. След това получава отказ за влизане в страната и се настанява в център за задържане.

Почти никой от търсещите убежище в центъра за задържане в Шипхол не притежава валиден документ за пътуване или валиден документ за пътуване с необходимата виза и достатъчно средства да покрие разходите по престоя си в Нидерландия и разходите за пътуване до пункт извън Нидерландия, където влизането му е гарантирано.

Процедурата по търсене на убежище започва в момента на подписването на заявлението.

а) Първоначално събеседване

Първият етап е първоначално събеседване, чиято цел е да се установи

самоличността, националността и пътния маршрут на чуждестранния гражданин.

Именно тук се преглежда заявлението, за да се установи дали в съответствие с дъблинската процедура Нидерландия отговаря за обработката на заявлението или отговорността трябва всъщност да се поеме от друга държава-членка. Ако отговаря друга държава-членка, СИН се обръща към нея с искане да поеме заявлението. Щом другата държава-членка се съгласи да поеме случая, търсещият убежище отпътува за нея в шестмесечен срок. Въпреки това СИН винаги може да предпочете сама да се занимае с заявлението, дори когато за обработката му отговаря друга държава-членка.

След първоначалното събеседване СИН проверява дали заявлението за предоставяне на убежище отговаря на изискванията за по-нататъшна обработка в центъра, където се приемат заявления (ускорена процедура) или обработката трябва да се продължи от компетентния за целта орган (нормална процедура).

По такъв начин възникват две възможности:

- Ускорена процедура: СИН предполага, че може да вземе решение в срок от 48 часа (четири до шест работни дни). След това в центъра за приемане на заявления се провежда второ подробно събеседване с лицето, търсещо убежище;

- Нормална процедура: проверката изисква повече време. Тогава процедурата продължава в някоя от службите за обработка на заявления на СИН. Обикновено търсещият убежище отива в приемен център на Централната агенция за прием на лица, търсещи убежище. Заявлението за предоставяне на убежище трябва да бъде разгледана в шестмесечен срок. Този срок е предвиден в закона.

Шестмесечният срок за обработка започва веднага след подаване на заявлението. Той може да бъде удължен с още шест месеца, ако са необходими допълнителни проучвания, например от трета страна.

б) Подробно събеседване

i) При ускорена процедура:

Търсещият убежище, чието заявление се разглежда по ускорената процедура, разполага с два часа да внесе поправки в протоколите от първоначалното събеседване, за която цел получава правна помощ и при необходимост устен преводач.

Двата часа се използват също за подготовка за следващото събеседване, на което търсещият убежище трябва да даде цялата необходима информация и да постави всички въпроси. Преди да отхвърли заявлението за предоставяне на убежище, СИН трябва да уведоми заявителя за намерението си да отхвърли заявлението. Лицето, което търси убежище, има възможност да коментира и да отговори в срок от три часа. Чак след това СИН може да вземе решение по заявлението за предоставяне на убежище.

Отново СИН може да отхвърли заявлението за предоставяне на убежище и в такъв случай заявителят може да обжалва по съдебен ред. Другата възможност е СИН да препрати търсещия убежище към редовната процедура за определяне на статута.

ii) При нормална процедура:

Ако не може да се обработи в срок от 48 часа, заявлението за предоставяне на убежище се поема от служба за обработка на заявления. Междувременно търсещият убежище се настанява в приемен център, който се осигурява от Централната агенция за прием на лица, търсещи убежище най-малко докато се вземе решение по заявлението.

По време на подробното събеседване заявителят се подпомага от правен съветник и при необходимост от устен преводач. Протокол от събеседването се връчва на търсещия убежище, който може да го провери заедно със своя адвокат. Лицето, търсещо убежище, има възможност да внесе корекции и да предостави допълнителна информация на властите.

Преди да отхвърли заявлението за предоставяне на убежище, СИН трябва да уведоми заявителя за намерението си да отхвърли заявлението. Лицето, което търси убежище, има възможност да коментира и да отговори в срок от четири седмици. Чак след това СИН може да вземе решение по заявлението за предоставяне на убежище. Първоинстанционното решение трябва да бъде взето в шестмесечен срок.

в) Обжалване по съдебен ред

i) Обжалване пред окръжен съд

Както при ускорената, така и при нормалната процедура лицето, което търси убежище, има право да обжалва неблагоприятно за него решение пред окръжния съд. При ускорената процедура жалбата няма отлагателно действие, но търсещият убежище може да поиска от съда разрешение да остане в страната, докато изчаква изхода от съдебното производство. В повечето случаи преди отвеждането на заявителя до границата властите изчакват съдебното решение.

При положително решение по заявлението за оставане в страната или по жалбата заявителят се насочва към нормалната процедура за определяне на статута. Окръжният съд обикновено се произнася едновременно по заявлението и по жалбата.

ii) Обжалване пред Държавния съвет

Ако първата жалба срещу отказ да се предостави убежище бъде отхвърлена, заявителят може да обжалва пред административното отделение на Държавния съвет. И тази жалба няма отлагателно действие. Молителят обаче може да поиска положително решение от Държавния съвет относно правото му да остане в страната, докато изчаква изхода от

съдебното производство по жалбата. Въпреки това е възможно отвеждане до границата преди Държавният съвет да се е произнесъл по искането.

г) Окончателно решение

След окончателно отрицателно решение по заявлението при ускорената процедура отхвърлените лица, които търсят убежище, получават заповед незабавно да напуснат страната. При нормалната процедура лицата обикновено разполагат с 28 дни, за да напуснат страната доброволно. В противен случай могат да бъдат върнати принудително.

2.3 Статистически данни

Според последните статистически данни на СИН през 2007 г. в Нидерландия са регистрирани общо 9 731 заявления за предоставяне на убежище. Повечето лица, търсещи убежище, са от Сомалия, Ирак, Китай, Нигерия, Иран, Афганистан, Бурунди, Сиера Леоне и Еритрея. През 2007 г. убежище са получили 1 063 лица.

2.4 Задържане

Законът за чужденците допуска задържане на нередовни мигранти по силата на две разпоредби:

1. **Раздел 6**[1] - отнася се до чуждестранни граждани, на които е отказан достъп на границата. Главната цел на задържането е да предотврати техни опити да влязат в страната нелегално. Лицата могат да бъдат задържани в полицейски арест за не повече от 15 дни, след което трябва да бъдат прехвърлени в институция с по-лек режим от обикновения в местата за лишаване от свобода.

2. **Раздел 59**[2] - този раздел се прилага към мнозинството чуждестранни граждани, които вече са влезли в Нидерландия законно или незаконно, но срокът за тяхното

[1] *Член 6*
1. На чуждестранен гражданин, на когото е отказан достъп до територията на Нидерландия, може да бъде наредено да остане в пространство или помещение, определено от служител на граничния контрол.
2. Пространството или помещението по ал. 1 може да бъде осигурено срещу непозволено напускане.
3. Правилата за режима, който се прилага към осигуреното пространство или помещение по ал. 1, включително необходимите административни мерки, могат да се определят в заповед на Съвета.
4. Приетата по ал. 3 заповед на Съвета се представя пред двете камари на Генералните щати. Тя влиза в сила на датата, определена за целта в кралски указ, която задължително е повече от четири седмици след представянето ѝ пред Генералните щати, освен, ако най-малко една пета от конституционния брой на членовете на някоя от камарите изрази желание в рамките на този срок предметът да бъде регламентиран законово. В такъв случай съответният законопроект се внася във възможно най-кратък срок. Ако законопроектът бъде оттеглен или отхвърлен в някоя от двете камари на Генералните щати, заповедта на Съвета се оттегля.

[2] *Член 59*

пребиваване вече е изтекъл или е невалиден. Главната цел на задържането е да улесни принудителното отвеждане до границата и да не допусне лицето да се укрие.

Всеки, на когото е отказан достъп до нидерландска територия, може да бъде задържан. Могат да бъдат задържани и отхвърлените лица, търсещи убежище, чиито пътни документи за репатриране са налице или ще бъдат налице в близко бъдеще. Ако след разпит в миграционната полиция възникнат основателни съмнения, че чужденецът не притежава валидно разрешително за пребиваване, обикновено той бива задържан в полицейския арест (за не повече от 10-15 дни), след което се прехвърля в център за задържане или друго място за лишаване от свобода. Лицата, които търсят убежище, биват задържани и отвеждани до центъра в Шипхол, където се прави оценка на заявленията им за предоставяне на убежище.

2.5 Обжалване на лишаването от свобода

След изтичане на 28-дневен срок от задържането СИН е длъжна да уведоми окръжния съд за задържането, ако задържаното лице междувременно не е обжалвало решението по собствена инициатива.[1] Уведомлението се смята за равностойно на обжалване. Съдебното заседание се провежда в срок от 14 дни след получаване на уведомлението или жалбата. Съдът е длъжен да се произнесе в седемдневен срок. Както СИН, така и задържаното лице могат да обжалват съдебното решение пред административното отделение на Държавния съвет. Задържаният може да обжалва удължаването на срока на задържане по всяко време. Решението на окръжния съд не подлежи на обжалване пред Държавния съвет.

---

1. Ако се налага с оглед на интересите на обществената политика (обществения ред) или националната сигурност министърът може преди експулсирането да нареди задържане на чуждестранен гражданин, който:
а) пребивава незаконно в страната;
б) пребивава законно по смисъла на член 8, букви. е) и ж).
2. Ако са налице или ще бъдат налице в близко бъдеще необходимите документи за връщане на чуждестранния гражданин, в интерес на обществената политика (обществения ред) се смята, че чуждестранният гражданин трябва да бъде задържан, освен, ако то не пребивава законно по смисъла на член 8, букви а) – д) и м).
3. Чуждестранният гражданин не е задържан или задържането му се прекратява незабавно след като той изрази желание да напусне територията на Нидерландия и същевременно има възможност да го направи.
4. Задържането по смисъла на ал. 1, буква. б) или ал. 2 във всички случаи не може да продължи повече от четири седмици. Ако преди решението по заявлението е приложена разпоредбата на член 39, задържането по смисъла на ал. 1, буква. б) във всички случаи не може да продължи повече от шест седмици.

[1] В миналото Законът за чужденците предвиждаше автоматично периодично преразглеждане на задържането на всеки 28 дни, но през 2004 г. разпоредбата беше изменена, така че да се извършва автоматичен преглед само след първите 28 дни, а всяко последващо преразглеждане трябва да бъде конкретно поискано от задържаното лице или неговия адвокат.

2.6 Международни конвенции и европейско право

Нидерландия е договаряща се страна в повечето основни конвенции за правата на човека, като например Международния пакт за гражданските и политическите права и за икономическите, социалните и културните права, Европейската конвенция за правата на човека и Женевската конвенция за статута на бежанците от 1951 г. и протокола към нея.

Нидерландия спазва Конвенцията за правата на детето с резервата, че задържано дете не винаги се настанява отделно от възрастни лица, както и че разпоредбите на Конвенцията няма да попречат на прилагането на законодателството за пълнолетните лица спрямо деца, навършили 16-годишна възраст.

Европейските директиви и регламенти в областта на убежището се прилагат по отношение на Нидерландия. Но според доклада на Европейската комисия от ноември 2007 г. Нидерландия е сред изброените от Комисията държави-членки на ЕС, които не спазват последователно Директивата за приемането в центровете за задържане и не прилага условията за прием в ситуации извън приложното поле на директивата. Освен това по отношение на задържаните малолетни и непълнолетни лица докладът подчертава незадоволителното състояние на учебните заведения. Комисията припомня, че директивата не допуска изключения за прилагането и нейните разпоредби са приложими към всички видове помещения, включително центровете за задържане.

Среща с неправителствени и други организации

Срещата беше проведена в Световния конгресен център BIMS на летище Шипхол на 19 декември 2007 г. преди посещението в центъра за задържане. Поканени бяха организации, които редовно посещават центъра за задържане или по друг начин работят активно по въпросите на убежището и имиграцията (вж. приложение 3).

Организациите представиха своята позиция много ефикасно. Членовете на делегацията изслушаха внимателно неправителствените организации с уговорката, че получената от тях информация не може да бъде проверена от делегацията.

Интересно е да се отбележи, че повечето проблеми, поставени от неправителствените организации, се отнасят до разпоредбите на нидерландското законодателство в областта на убежището, а не толкова до условията в центровете за задържане, макар и да беше отправена критика и към тях.

Основните проблеми, които неправителствените организации изтъкнаха по време на срещата и посочиха в писмените си изложения, могат да се обобщят по следния начин:

3.1 Характер на задържането

Според неправителствените организации:

а) Задържаните лица не са извършили никакво престъпление. Мнозина от тях са избягали от преследване и войни, като повечето са напуснали родината с надеждата да се отърват от бедността и да изградят своето бъдеще в Нидерландия или другаде. Въпреки това отношението към тях е като към престъпници. Освен това през последните години задържанията зачестяват.

б) Отношението към мигрантите също предизвиква тревога. След като бъдат задържани, те се възприемат като закононарушители и престъпници.

в) Прибягва се до ненужно задържане, макар и понякога да е ясно, че извеждането на имигранта така или иначе е малко вероятно (поради липса на документи, отказ на страната на произход да сътрудничи и т.н.). Според тях това противоречи на правилото отхвърлените лица, които търсят убежище, могат да бъдат задържани само ако са налице реалистични перспективи за тяхното извеждане.

г) Когато бъдат разкрити незаконни мигранти след като са получили достъп до нидерландска територия, самият факт, че те самите не са се обявили, води до заключението, че ще се укрият, без дори да съществува ясно определение на понятието „укриване". Така се стига до ненужно задържане.

д) Не се проучват алтернативите на задържането. Те включват например подписка или в някои случаи, когато е уместно, възможност мигрантите да живеят при роднини в Нидерландия.

е) По смисъла на член 6 от Закона за чужденците при задържане на границата по море и по въздух започва 48-часова процедура и трябва да се вземе решение дали мигрантът да бъде прехвърлен в център за задържане. От този момент нататък в срок от шест седмици трябва да започне разследване. Макар че процедурата се прилага широко, не са ясни правните основания за нея.[1] В крайна сметка мигрантите остават задържани около 100 дни на основание, че удължаване на срока е възможно при „необходимост от разследване". Въпреки всичко и в тези случаи няма мотивировка на задържането за повече от шест седмици.

ж) Последицата от Дъблинския регламент е зачестяване на задържанията. Мигрантите се прехвърлят в центрове за задържане и остават там около 86 дни. През този период обикновено преписките им не се разглеждат.

з) Неправителствените организации твърдят, че лица с разрешително категория „Б9" никога не бива да бъдат задържани.

3.2 Продължителност на задържането

Според неправителствените организации:

а) Липсата на срок за задържането представлява проблем. Те отбелязаха, че Нидерландия е една от държавите-членки на ЕС, които не предвиждат срок за задържането. Законът за чужденците от 2000 г. не предвижда ограничения за задържането на нередовни мигранти. Въпреки това неправителствените организации признават, че съдебната власт е установила „максимален" срок за задържане от шест месеца. На практика след шестте месеца задържане съдилищата са склонни да обърнат по-голямо внимание на правата на задържаното лице, отколкото на съображенията на държавата.

б) Административното задържане на нередовни мигранти на практика може да продължи от 12 месеца до година и половина, когато се изтъкват съображения във връзка с обществения ред. В тази връзка зачестява практиката на удължаване на задържането, като се привеждат аргументи във връзка с обществения ред.

в) След влизането в сила на новия Закон за имигрантите са премахнати условията за преглед по съдебен ред с мотива, че са натрупани много нерешени дела. За съжаление не всички имигранти разполагат с добри адвокати. В един конкретен случай мигрант е задържан 16 месеца и е освободен чак след като Съветът за бежанците огласява случая.

г) Трябва да се установи задължително ограничение на продължителността на административното задържане на лица, които търсят убежище, и нередовни мигранти.

3.3 Условия за задържаните лица

Според неправителствените организации:

а) Условията за задържаните лица са далеч по-лоши, отколкото за „обикновените" нидерландски престъпници.

б) Нерядко в една килия са задържани четирима до шестима души. Към липсата на лично пространство се добавя принудителното събиране на хора с различни езици и култура, което води до ненужно напрежение.

в) Няма достъп до медицинско обслужване, което включва както физически, така и психологически услуги. На лица с тежки оплаквания се отказва достъп до лекар и те получават единствено успокоителни. Положението е особено тежко в „Камп Зайст" и на корабите за задържане в Ротердам.

г) На задържаните не се възлага никаква работа, а условията за развлечение са крайно лоши. Затова психиката им става нестабилна.

д) Има многобройни оплаквания от качеството на храната и от лошата хигиена, особено на корабите за задържане в Ротердам;

е) В центъра „Камп Зайст” на мигрантите се разрешава да излизат от килията само за три часа.

ж) Има много оплаквания и от отношението на охраната като цяло, като често пъти охранителите не притежават необходимата квалификация. Някои неправителствени организации разполагат с примери за тежки наказания спрямо задържаните. Те заявяват, че към задържаните лица се прилага физическо насилие, например побоят е обичайно явление, особено от служители на Royal Marechausee.

з) НПО се боят, че могат да се повторят инциденти като пожара в центъра за задържане в Шипхол. Въпреки рисковете все още има центрове за задържане, като корабите за задържане в Ротердам и „Камп Зайст”, където са направени само козметични подобрения или изобщо няма подобряване на условията. През нощта на 27 октомври 2005 г. при пожар в базата за извеждане от страната в Шипхол-Изток загиват 11 нередовни мигранти, а 15 души (включително от охраната) са ранени.

и) Не съществува комисия или друг орган, който да гарантира колективните права на мигрантите в центровете за задържане.

к) Сериозни са съмненията относно спазването на Директивата за приемането. Нещо повече, Истанбулският протокол не е приет и не се прилага.

3.4 Задържане на уязвими категории лица

Според неправителствените организации:

а) Жертвите не се отделят от останалите мигранти. В резултат на това след приключването на процедурата за влизане на нидерландска територия някои нигерийски момичета се озовават в ръцете на своднически кръгове в Германия и Италия.

б) Задържането на уязвими лица, особено на деца, предизвиква голяма загриженост у неправителствените организации. Няма законова забрана за задържането на уязвими мигрантски групи, като например пострадали от нарушения на правата на човека, включително жертви на трафик на хора, травматизирани мигранти, непридружени непълнолетни и деца-мигранти с техните семейства.

в) През 2006 г. е проведена кампания срещу задържането на деца-мигранти и техните семейства, в резултат на което значително намалява броят на задържаните деца-мигранти със семействата. Освен това нидерландското правителство обяви по-нататъшни структурни подобрения на политиката. Все още обаче се чакат конкретни предложения.

i) Жертви на трафик на хора

Според неправителствените организации:

а) Жертвите на трафика на хора могат да се арестуват на основание на тяхната „нередовност” и се задържат като чуждестранни граждани. Това се случва особено често при задържане на границата. Целта на този вид задържане е да се организира връщането им в страната на произход. Според оценките на неправителствените организации обаче едва половината от всички задържани лица могат да бъдат върнати в родината. Останалите в крайна сметка се освобождават без да е решен проблемът с незаконния им статут. Това обезсмисля задържането им изобщо.

б) Жертвите на трафика на хора не се признават като обособена категория при задържането и затова или се връщат в страната на произход, или се освобождават. И в двата случая те рискуват да попаднат на трафикантите и да бъдат принудени да се върнат на работа при експлоататорски условия. Въпреки това неправителствените организации признават, че признатите за жертви могат да се възползват от тримесечен срок за размисъл. Ако решат да сътрудничат на полицията, имат право на специална закрила на свидетелите съгласно Регламент Б9, временно пребиваване, настаняване в социален дом, медицинска осигуровка, правна помощ и социално подпомагане.

в) Предизвиква загриженост обстоятелството, че макар да е подписала Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора от 2005 г., Нидерландия все още не я е ратифицирала.

ii) Малолетни и непълнолетни лица

Според неправителствените организации:

а) Над една четвърт от всички новодошли в Нидерландия са на възраст под 15 години. Въпреки че мнозина бягат с единия или с двамата родители, не са малко непридружените непълнолетни лица.

б) Заявленията на повече от 30 % от малолетните, които търсят убежище в Нидерландия, се разглеждат по ускорената процедура. Нещо повече, често има случаи на събеседване с търсещи убежище деца дори на четиригодишна възраст в отсъствието на адвокат или настойник.[1]

в) Някои събеседвания с малолетни се насочват към въпроси, които са неподходящи с оглед на детската възраст и зрелост.

г) Има нарушения на международните и регионалните норми в съществуващата политика и практика за определяне на статута на детето като придружено или непридружено и следователно като нуждаещо се от грижи и закрила, включително подкрепяни от държавата усилия за издирване и репатриране на семействата. В редица случаи правителството прехвърля отговорността за грижите към

непридружените деца на техни далечни роднини в Нидерландия дори когато родните не желаят или не са в състояние да поемат отговорността.

д) В центъра за задържане в Шипхол има непълнолетни лица, които очакват възрастови изследвания, които включват фотографиране на някои кости, но не предполагат психологическа оценка. Надеждността на изследванията е много спорна, защото според тях мнозина непълнолетни могат да се класифицират като възрастни.

е) Задържането на деца с техните родители противоречи на Международната конвенция за правата на детето, ратифицирана от нидерландското правителство през 1995 г. В килия се държат невръстни деца – от бебета до подрастващи, особено в центровете „Херхуговард", „Камп Зайст" и „Зестинховен".

ж) На задържаните деца се отказва правото на свободно движение, образование и възможности за игра. Това може да е силно травмиращо.

з) По отношение на задържането нидерландските власти не прилагат принципа на последната инстанция към непълнолетните, а само към малолетните под 16-годишна възраст. В резултат на това непълнолетните на възраст над 16 години могат да бъдат задържани заедно с възрастни лица.

и) На децата се слагат белезници и те се изпращат в единични килии.

к) Охраната е обучена да работи с престъпници, а не с деца.

л) Повече грижи трябва да се полагат за непридружените лица на възраст от 15 до 25 години. При навършване на 18-годишна възраст им се дава билет за влака и се изхвърлят на улицата.

м) Като цяло отношението в Нидерландия към децата, търсещи убежище, повдига въпроси относно ангажимента да се прилага политика в областта на убежището, която отговаря на интересите на децата, както изисква Конвенцията на ООН за правата на детето.

3.5 Ускорена процедура

Според неправителствените организации:

а) В политиката на Нидерландия в областта на убежището съображенията за ефикасност надделяват над закрилата. Според неправителствените организации ускорените процедури се превръщат в правило в Нидерландия и тенденцията все повече са засилва.

б) По принцип уязвимите и травматизирани лица, които търсят убежище, включително децата, се нуждаят от повече време, за да установят отношения на доверие с лицата, които отговарят за обработката на техните заявления и да могат да обяснят причините за бягството си или за нанесената травма. По-конкретно, лицата, които

подават заявления във връзка с различно отношение към мъжете и жените, и оцелелите при мъчения или тежки травми се нуждаят от подкрепа в средата, за да са сигурни в поверителността на заявлението. Ускорената процедура не предвижда достатъчно време за изграждане на необходимото доверие.

в) Предвиденият механизъм за по-експедитивно разглеждане на заявленията за предоставяне на убежище – ускорената процедура в приемните центрове (*aanmeldcentra)* („процедура АС") – се използва по неподходящ начин и почти не дава възможност за коригиране на грешки чрез смислено съдебно производство.

г) Ускорената процедура също така не дава достатъчно време на търсещите убежище да отпочинат, да се осведомят за процедурата за предоставяне на убежище, да се посъветват с адвоката си и да съберат доказателства в подкрепа на заявлението, нито пък съдържа ясни критерии за отхвърляне на заявленията. Последиците са още по-тежки за непридружени малолетни или непълнолетни лица, травматизирани хора и граждани на страни с масови нарушения на правата на човека.

д) Процедурата може освен това да наруши принципа за недопускане на връщане (*non-refoulement),* защото търсещият убежище не разполага с достатъчно време да обоснове искането си и следователно е изложен на опасност от репатриране в страна, където може да е изложен на преследване. Положението се усложнява още повече от липсата на възможности за защита по съдебен ред.

е) Жалбата срещу взето решение при ускорена процедура няма автоматично отлагателно действие, дори когато то е изрично поискано. Съдебната практика сочи колко трудно се постига отлагане на изпълнението, което защитава от необосновано експулсиране. В тази връзка неправителствените организации препоръчват жалбите срещу отрицателни решения на първа инстанция да имат автоматично отлагателно действие.

3.6 Ограничен достъп на неправителствените организации до центровете

Според неправителствените организации:

а) Нидерландските организации могат да се запишат в Министерството на правосъдието като несъдебни организации с достъп до центровете за задържане. Достъпът им обаче е ограничен до официални посещения в отделни приемни. Посещение може да се насрочи само след като бъдат посочени лицата, които ще бъдат посетени. Това се оказва пречка за достигането до потенциалните жертви и останалите целеви групи като например малолетните и непълнолетните. Неправителствените организации се нуждаят от по-широк и по-гъвкав достъп до мигрантите в центровете за задържане.

б) Съществуват също така проблеми за църквата и правозащитните групи, които желаят редовно да посещават центровете.

в) Може да се достигне само до конкретни групи „нередовни" мигранти. При задържане на границата достъп има само до лицата, които са подали заявление за предоставяне

на убежище. Лицата, които пристигат на летището и не подават заявление за убежище, се настаняват в отделно крило на центъра за задържане, където нямат достъп до правна помощ или съдействие от страна на неправителствените организации. Сред тях не е изключено да има малолетни и непълнолетни, жертви на трафик и бежанци, които следва да бъдат уведомени за възможността да попадат заявление за убежище.

г) Информацията, която достига до широката общественост за това какво става в центровете, е оскъдна. Неправителствените организации също така твърдят, че се оказва голям натиск хората и организациите с достъп до центровете да не споделят гласно съмненията си за нечовешко отношение.

3.7 Други проблеми, повдигнати от неправителствените организации

Според неправителствените организации:

а) Буди тревога нарасналият брой заповеди за експулсиране. Заповедите третират хората като престъпници и се прилагат спрямо лица, които не са извършили никакво престъпление. Това отношение засяга над 1 000 души. Положението се утежнява, когато в заповедта са включени други членове на семейството. 40 % от задържаните впоследствие биват експулсирани.

б) Законът за чужденците от 2000 г. предвижда възможност да се отхвърли чуждестранен гражданин, който е нередовен мигрант, като бъде обявен за нежелан. Това спира правото му на законно пребиваване и докато заповедта е в сила, той не може да подаде заявление за разрешително за пребиваване или убежище. Връщането или оставането на територията на Нидерландия след подобна заповед представлява престъпление, което се наказва с до шест месеца лишаване от свобода.

в) Изгонените с предупреждение да напуснат страната след отхвърляне на заявлението остават на улицата. Положението им е отчайващо и те не могат да се справят. Голяма тревога буди положението на изгонените по този начин жени. Те нямат право на прилично настаняване и медицинско обслужване.

г) Режимът за задържане на границата и Законът за принципите при лишаване от свобода се основават на наказателноправен режим. Въпреки това мигрантите не могат да се възползват от редица права, предвидени в наказателното право.

д) Политиците създават отрицателен образ на нередовните мигранти и търсещите убежище, като ги наричат икономически бежанци, а понякога дори престъпници. Това води до тежка липса на аргументи в полза на правата на човека пред широката общественост и в политическите дебати във връзка с търсещите убежище, нередовните имигранти и останалите мигранти.

е) По време на посещението все още не бяха ратифицирани някои международноправни инструменти. Също както някои други европейски страни към декември 2007 г. Нидерландия все още не е подписала Международната конвенция за правата на

всички работници-мигранти и членовете на техните семейства („Конвенцията за работниците-мигранти”) от 1990 г. Същевременно въпреки подписването от Нидерландия на Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора (2005 г.), тя все още не е ратифицирана.

ж) Убежището се използва като средство за контрол на миграционните потоци и разубеждаване на потенциално търсещите убежище. Не може да има дерогация на правото на убежище, защото то не представлява допълнително право, предвидено от държавите-членки, а е основно право на всеки човек, което произтича по силата на Женевската конвенция.

з) Лицата, които търсят убежище, не разполагат с достатъчно време да подготвят документите за своето завръщане. Като гонят отхвърлените, понякога с деца, от приемната система, нидерландските власти фактически принуждават хората да живеят на улицата.

и) Възникват и въпроси във връзка с наличието на данни за имиграцията. Неотдавна докладите за състоянието на имиграцията бяха скъсени и сега се ограничават само до най-важните аспекти. Освен това вече се публикуват по-рядко (два пъти, а не три пъти годишно). Нещо повече, не се публикуват конкретни подробни данни за задържаните уязвими категории, като например деца-мигранти и техните семейства.

Посещение в центъра

Програмата на мисията включваше посещение в центъра за задържане в Шипхол. По време на посещението членовете на делегацията изслушаха представяне по темата и направиха обиколка на центъра, придружени от неговия директор, заместник-директора на отдел „Имиграционна политика”, както и официални представители на Центъра за обработка на заявления и от Службата за репатриране и отпътуване. Делегацията също така има възможност да разговаря с няколко мигранти в центъра и след това да зададе въпроси на представители на центъра.

В началото на посещението изложение по темата направи г-н HP SCHREINEMACHERS , заместник-директор на отдел „Имиграционна политика”.

На разположение за въпроси бяха следните представители:

- Alfons MOOREN – директор на центъра за задържане;
- HP SCHREINEMACHERS – заместник-директор на отдел „Имиграционна политика”
- Vincent VUIJK – Служба за репатриране и отпътуване
- Michiel MEINARID – Началник сектор в центъра за обработка на заявления;
- Theo THIJM – заместник-началник сектор в центъра за обработка на заявления;
- Представител на Royal Marechaussee (гранична полиция)

4.1 Уводно изложение

В своето уводно изложение заместник-директорът изтъкна следните основни моменти:

1) Лицата, които търсят убежище, подават заявления в център за обработка на заявления. 75 % от тях се подават извън центъра в Шипхол, останалите 25 % се подават в него. Лицата, които подават заявления в другите центрове, не се задържат. Задържат се само лицата, на които на границата е отказан достъп до територията на страната.

2) Ако подаде заявление за предоставяне на убежище, лице, на което на границата е отказан достъп до територията на страната, се изпраща в затворения център за обработка на заявления в Шипхол и процедурата започва. По възможност заявлението се обработва за 48 работни часа. Ако обработката не е възможна в този срок, има предвиден шестседмичен срок, като междувременно лицата се прехвърлят в център за задържане.

3) Чуждестранните лица с нередовен статут в Нидерландия също подлежат на задържане. Ако поискат убежище, за обработката на заявленията им е предвиден срок от шест седмици. Те не се задържат в Шипхол, а в други центрове. Осигуряват им се храна, грижи и образователни услуги;

4) Комисията има публикуван доклад, който дава представа доколко Нидерландия спазва насоките за работа.[1] Според заключенията в доклада по отношение на 25-те процента задържани в Шипхол центърът работи адекватно. Въпреки това са отправени някои критични бележки във връзка с материалните нужди на мигрантите.

4.2 Обиколка на центъра за задържане

1) На членовете на делегацията беше показано помещение, където се съхраняват личните вещи на мигрантите след тяхното пристигане. На летището мигрантите пристигат с багаж и други вещи. Понякога носят пари. Багажът им се съхранява надеждно в тези помещения, които се охраняват с камери. Ключ от помещенията имат двама души.

2) При приемането служители на центъра питат за хранителния режим и потребностите от медицинско обслужване и поемат багажа и други вещи/пари/документи, които евентуално носят със себе си. Лицата се фотографират, снемат се и други данни и им се дава безплатна телефонна карта.

3) На делегацията беше съобщено, че през центъра за задържане в Шипхол годишно преминават около 10 000 души. Центърът разполага с общо 308 места. Понякога

[1] COM (2007) 745 окончателен

материалната база се претоварва и поради това се случва три-четири пъти годишно да се губят лични вещи.

4) Членовете на делегацията разгледаха бронираните килии за прием, в които се настаняват мигрантите при пристигането им в центъра и преди отпътуването им. Тези килии се използват единствено за транзит, като една от целите е да се идентифицират евентуални трафиканти на наркотици. Помещенията са обикновени, чисти и оборудвани с пейка. Вратите видимо са бронирани.

5) Делегатите разгледаха машината „Пилот". Тя използва база данни с пръстови отпечатъци за проверка на сведенията за задържаните в центъра, включително конкретни данни като например за хранителния им режим. Целта на машината е да избегне объркване между различни лица в центъра.

6) Представителят на центъра подчерта, че са създадени възможности за спорт (например баскетбол) и за отдих. Осигурено е денонощно медицинско обслужване. Ползват се и услугите на психиатър. Нидерландският съвет за бежанците има представителство в центъра и се поддържат отношенията между адвокатите и техните довереници.

7) Мъжете и жените се настаняват отделно. Като цяло всички се чувстват сигурни. В посетеното крило обаче две жени споделиха, че се чувстват застрашени, защото са само с мъже. В центъра няма настанени семейства, непълнолетни или малолетни. Непълнолетните се настаняват в центъра „Зестинховен". Наказателното отделение в центъра е изолирано от останалите помещения за лицата, които търсят убежище.

8) Вратите на килиите са отворени по цял ден и се затварят в 21 часа. Дворът/откритото пространство отвън може да се използва свободно за чист въздух. Въпреки че храната е осигурена, мигрантите имат условия да си готвят. Понякога задържаните в центъра поръчват определени продукти, за да готвят.

9) От таблото с имената, датата на раждане и снимките на мигрантите личи, че някои от тях са доста млади. Представителят на центъра обясни, че данните на таблото сочат възрастта, на която твърдят че са самите мигранти. Стана ясно, че се води спор за възрастта на двама души, включително една жена. И двамата обаче са задържани, въпреки че според представителя на центъра когато има неясноти за възрастта, практиката е да се приемат твърденията на лицето. В такива случаи се правят възрастови изследвания на костите в клиника в Айндховен. Представителят на центъра призна, че са възможни грешки при изследванията, но заяви, че в такива случаи винаги се приемат твърденията на мигранта.

10) Членовете на делегацията видяха и няколко килии, в които са настанени мигранти. Килиите са малки и всяка от тях е предвидена за двама души. В килиите има тоалетен възел с врата, телевизор и койки. Някои членове на делегацията заявиха, че са видели тоалетни без врати.

11) На делегацията беше обяснено, че престоят в Шипхол може да достигне до шест месеца. Задържането обаче може да бъде удължено при обжалване. В такива случаи то може да стигне до 12 месеца.

4.3 Срещи с мигранти

Членовете на делегацията имаха възможност да разговарят с мигранти в центъра за задържане в Шипхол. Докладчикът изслуша следните бележки:

1) Един иракчанин заяви, че е в центъра от месец и половина. Твърдеше, че е на 67 години и че е болен. Поискал е убежище. Проблемът беше, че на път за Нидерландия е минал транзитно през Унгария. Според него престоят му в Унгария е бил по-малко от час, колкото да смени полета. Поискал убежище на летището в Нидерландия и незабавно бил доведен в центъра за задържане в Шипхол. По неговите думи Нидерландия поискала да прехвърли случая на Унгария и му обяснили, че решението по заявлението му за убежище ще зависи от отговора на Унгария. Междувременно не можел да излезе от центъра.

2) Един суданец обясни, че е пристигнал в Нидерландия с фалшив паспорт през Сирия. Твърдеше, че бил пратен в „открит лагер" за четири години. Заяви, че е болен от херния и малария. След влизането си в Нидерландия продължил за Ирландия. Ирландия обаче го върнала на Нидерландия. По неговите думи престоят му в Шипхол бил общо девет месеца.

3) Един нигериец заяви, че също е прекарал в центъра девет месеца. Имал намибийски паспорт. Бил депортиран в Намибия, но Намибия го върнала в Нидерландия. Поискал убежище в Нидерландия, но заявлението му било отхвърлено. Според него бъдещето му е непредсказуемо. Междувременно е задържан в центъра.

4) Друг иракчанин каза, че е бил в центъра в Шипхол шест месеца. Отишъл в Англия, но го върнали в Нидерландия парк по силата на Дъблинския регламент. И той заяви, че бъдещето му е несигурно.

5) Някои членове на делегацията се срещнаха с млад мъж, който заяви, че не е навършил 18 години. Обясни, че при залавянето му само е минавал транзитно през Шипхол с ученически спортен отбор и се оплака от процедурата във връзка с възрастовия спор, както и от задържането.

6) Една жена сподели, че макар тя лично да не се чувства застрашена, понякога се плаши от това, че жените са твърде малко. Освен това специфичните женски потребности не били взимани под внимание.

7) Няколко имигранти се оплакаха от липса на медицинско обслужване. По думите им от каквото и да е оплакват, получават само парацетамол.

4.4 Обсъждане

След обиколката на центъра делегацията има възможност да обсъди видяното и да зададе въпроси на представителите на центъра. Бяха получени следните отговори:

1) Завленията на 25 % от мигрантите в Шипхол се отхвърлят незабавно по ускорената процедура.

2) Създадена е независима комисия, която изслушва оплакванията на мигрантите.

3) По ускорената процедура се очакват нови указания, които да засилят нейната обективност и ефективност.

4) Ако в Шипхол заявлението бъде отхвърлено, възможно е обжалване на четири основания. Процедурата отнема около две седмици. Междувременно лицата остават в центъра за задържане. Ако жалбата бъде отхвърлена като неоснователна, решението е необратимо и се предприемат мерки за връщане на лицето в страната на произход.

5) Задържането продължава, докогато е разумно. Правилото обаче е да продължи шест месеца. Съдът взема под внимание дали чуждестранният гражданин носи отговорност за забавянето. Но при задържане 14-15 месеца свободата надделява над интересите на държавата и мигрантите се освобождават. Освобождаване означава излизане на улицата с документ, който гласи, че лицето трябва да напусне Нидерландия.

6) С жалбите по Дъблинския регламент се занимава отделна служба. Ако случаят попада в приложното поле на Дъблинската конвенция, към съответната държава-членка се отправя искане. В очакване на отговора лицето остава в Нидерландия. Ако другата държава-членка отхвърли искането, лицето има право да поиска убежище в Нидерландия.

Среща с нидерландския държавен секретар по правосъдието г-жа Nebahat ALBAYRAK

Срещата с нидерландския държавния секретар г-жа Nebahat ALBAYRAK се проведе в Министерството на правосъдието. След нея беше организирана пресконференция.

По време на срещата бяха обсъдени въпроси във връзка с нидерландското законодателство в областта на имиграцията и убежището, както и теми, повдигнати при срещите с неправителствените организации и в центъра за задържане в Шипхол. Държавният секретар изтъкна следното:

1) Нидерландия има традиция в закрилата на лицата. Целта е традицията да продължи и да се усъвършенства системата.

2) Задържането обикновено е ограничено до шест месеца. В някои случаи обаче се налага удължаване на срока. Продължителността зависи и от степента, до която съответното лице съдейства. Държавният секретар заяви, че ако съдействат, мигрантите могат да излязат за шест дни.

3) Ако придружено от семейството си дете пресече незаконно границата, в момента задържането им е възможно. Ако пристигнат в Нидерландия по законен път, семействата се отвеждат в приемен център. Семейства се задържат само при наличие на сериозни съмнения, че ще изчезнат. Замисълът е да бъдат задържани за не повече от две седмици, но това предложение предстои да бъде прието от парламента. Друга възможност е да бъде задържан само единият от родителите.

4) Министерството също така работи за подобряване на условията за децата (особено задържаните в Ротердам) и за други уязвими категории, като например бременни жени.

5) Не се предвижда да се спре задържането на придружени деца поради съществения риск родителите да злоупотребяват със системата. Държавният секретар потвърди, че има задържани деца, но се полагат максимални усилия да се разграничат децата, придружени от родителите си, от непридружените деца. Задържането винаги е ограничено колкото е възможно повече.

6) Когато се открият семействата и те подадат заявление за предоставяне на убежище, задържането им става в открити центрове. Признава се, че средата, в която се настаняват децата, трябва да е различна от обичайните затворнически условия. Държавният секретар каза, че се прави всичко възможно да се създаде подходяща среда за децата. На делегацията беше показана поредица снимки на подобренията в един от центровете.

7) Понякога се предпочита да бъде задържан единият от родителите, а другият да остане с детето.

8) В някои случаи непълнолетни лица се задържат, за да бъдат предпазени от риска да попаднат в ръцете на трафиканти. Съдиите обикновено прекратяват задържането им след шест месеца, но лицата могат да бъдат задържани по-продължително време, ако самоличността им не е изяснено или консулството на страната на произход не сътрудничи за връщането им.

9) На децата понякога се слагат белезници, но само в изключителни случаи, например когато изпаднат в неконтролиран пристъп на агресивност. Държавният секретар посочи пример с непълнолетно лице в един от центровете, използвало запалка, за да приведе в действие противопожарната система. След подобни инциденти се работи за усъвършенстване на противопожарната система, така че да разпознава такива фалшиви сигнали.

10) Властите вземат под внимание положението на уязвимите лица. Няма обаче планове да се прекрати практиката на задържане на такива категории лица.

11) По време на връщането се съблюдават правата на мигрантите. Държавният секретар обясни, че се извършват медицински прегледи и се вземат мерки, за да се потвърди годността им да летят със самолет.

12) Поддържането на открити центрове за изгонени лица, останали на улицата, би било погрешен сигнал, че държавата ще се грижи за тях при всички обстоятелства. Това намалява ефективността на експулсирането.

13) Що се отнася до съдържанието на доклада на Европейската комисия до Съвета и до Европейския парламент относно прилагането на Директива 2003/9/ЕО от 27 януари 2003 година за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище[1], Нидерландия би искала някои пояснения за основанията да бъдат направени изводите в доклада. За януари 2008 г. е предвидена среща с Комисията и Нидерландия трябва да представи официалната си реакция до края на 2008 г.

14) Приемните центрове и центровете за задържане се открити за контрол, какъвто е случаят с посещението на делегацията на Европейския парламент. Посещения са правени от Комитета на Съвета на Европа за предотвратяване на изтезанията и нечовешкото или унизителното отнасяне или наказание.

15) Всички служители и органи в центровете са адекватно обучени.

16) Не бива да има голяма реформа на Дъблинския регламент. Необходимите подобрения следва да се извършат в рамките на общата европейска система за убежище.

Заключения и препоръки на докладчика

Докладчикът би искал да отбележи, че нидерландските власти и държавният секретар проявиха готовност за сътрудничество, бяха открити и на разположение за въпросите на делегацията.

Като цяло и в сравнение с други центрове за задържане в други страни може да се види, че условията в центъра за задържане в Шипхол изглеждат задоволителни.

В заключение докладчикът би искал да изтъкне следните моменти:

1) Въпреки че условията в центъра за задържане в Шипхол изглеждат задоволителни, неправителствените организации подчертаха, че на корабите за задържане в Ротердам и в центъра „Камп Зайст" условията са неприемливи. Необходима е допълнителна информация за тези центрове, особено в светлината на казаното от неправителствените организации.

[1] COM(2007) 745 окончателен

2) Услугите, които се предлагат в центъра за задържане в Шипхол според описанията, следва да се предоставят във всички центрове за задържане. Те включват добри медицински и психиатрични услуги и служби за поддържане на отношенията между адвокатите и довереницте.

3) Неправителствените организации следва да получат пълен достъп до всички центрове за задържане, така че да могат да вършат своята работа в рамките на установените от нидерландските власти правила.

4) Твърденията за злоупотреба, насилие или неподобаващо поведение от страна на властите следва да се приемат сериозно, да се разследват и да се вземат мерки.

5) Необходима е пълна прозрачност за това какво става в центровете за задържане.

6) За укротяване на буйни непълнолетни лица следва да се проучат други възможности, а не слагане на белезници.

7) Въпреки че в практиката обичайно се е наложило максималният срок за задържане да е шест месеца, в закона следва да се предвиди конкретен срок, който да се прилага на практика.

8) Следва да се проучат алтернативите на задържането, които да се прилагат към уязвимите категории лица, особено малолетни и непълнолетни.

9) Трябва да се положат специални усилия да се установят уязвимите мигранти с цел да получат специално отношение и да не се допусне експлоатиране на тяхната уязвимост.

10) Необходима е повече информация как Нидерландия спазва Директивата за приемането.

11) Ускорената процедура следва да се използва предпазливо и доколкото е възможно да се избягва за видимо уязвими мигранти. На прегледа по съдебен ред не бива да се пречи чрез ускорена процедура.

12) Лицата, за които се води възрастов спор, следва да се приемат за непълнолетни и да се прояви съответното отношение до изясняване на спора за тяхната възраст.

13) За жените следва да се предвидят отделни помещения с оглед на специфичните им потребности.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

Европейски парламент
Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи
Делегация в Нидерландия
19 декември 2007 г.

СПИСЪК НА УЧАСТНИЦИТЕ 7

Членове на Европейския парламент

Martine ROURE – Ръководител на делегацията

Simon BUSUTTIL - Докладчик
Jeanine HENNIS PLASSCHAERT
Rareş-Lucian NICULESCU

Политически групи

Michael SPEISER (PSE)
Annie LEMARCHAL (PSE)
Chiara TAMBURINI (GUE)

Сътрудници

Pauline CHAIGNE (сътрудник на Martine ROURE)
Marlies KAAL (сътрудник на Esther de LANGE)
Nanda KELLY (сътрудник на Jeanine HENNIS PLASSCHAERT)
Jan MICALLEF (сътрудник на Simon BUSUTTIL)
Nadia POHLMAN (сътрудник на Wolfgang KREISSL DÖRFLER)
Adriana RAD (сътрудник на Marian-Jean MARINESCU)
Sander SCHAAP (сътрудник на Edith MASTENBROEK)

Секретариат на парламентарната комисия

Ana DUMITRACHE

Бюро на Европейския парламент в Нидерландия

Sjerp VAN DER VAART

Устни преводачи

ФР	**ХЛ**	**АН**	**РУ**
DIERICKW P.	SAUER A.	KENNEDY A.	URSU D.
QUAMMAR S.	SIMONS K.	ENNIS M.	MARCU M.
			OLSZEWSKI M.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

Европейски парламент
Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи
Делегация в Нидерландия
19 декември 2007 г.

Проектопрограма 6

7.52 ч.	**Отпътуване** с влак Талис *9307* от Южната гара в Брюксел за летище Шипхол
10.19 ч.	Пристигане на летище Шипхол
10.45 – 12.00 ч.	**Информационна среща с неправителствени и други организации,** които работят активно в областта на убежището и имиграцията (Световен конгресен център БИМС на летището, зала „Вашку да Гама”)[1]
12.00 – 13.00 ч.	**Обяд** от нидерландското Министерство на правосъдието, отдел „Имиграционна политика” (хотел „Шипхол” - Rijksweg A4 Nr.3, 2132 MA Amsterdam – Schiphol)
13.00 – 13.15 ч.	Отпътуване с автобус до центъра за задържане в Шипхол
13.15 – 15.00 ч.	**Посещение в центъра за задържане в Шипхол**[2]

Приветствено слово от г-н HP SCHREINEMACHERS, заместник-директор на отдел „Имиграционна политика”; обиколка на центъра за задържане; въпроси и отговори

По време на обиколката и обсъждането ще присъстват следните лица:

- *Alfons MOOREN – директор на центъра за задържане;*
- *HP SCHREINEMACHERS – заместник-директор на отдел „Имиграционна политика”*
- *Vincent VUIJK – Служба за репатриране и отпътуване*

[1] **World Meeting Center BIMS**, Westelijke Randweg 43, 1118 CR LUCHTHAVEN SCHIPHOL
T +31 (0) 20 658 0658, F +31 (0) 20 658 0671, www.worldmeetingcenter.nl

[2] **Адрес на центъра за задържане в Шипхол:**
Detentiecentrum Noord-Holland, Ten Pol 64, 1438 AJ OUDE MEER
Tel. (020) 82 22 300, Fax (020) 82 22 324

- *Michiel MEINARID – Началник сектор в центъра за обработка на заявления;*
- *Theo THIJM – заместник-началник сектор в центъра за обработка на заявления*
- *Представител на Royal Marechaussee (гранична полиция)*

15.00 – 16.30 ч. Автобус до Хага

16.30 – 17.15 ч. **Среща с държавния секретар по правосъдието** г-жа Nebahat ALBAYRAK (Министерство на правосъдието, Хага)[1]) и *евентуално* **пресконференция пред залата**

Свободно **връщане в Брюксел**

Нашето предложение:
17.45 – 18.00 ч. Автобус до гара Хага
18.36 ч. Връщане от Хага до Брюксел *(влак IC 9260)*
Пристигане в Брюксел: 20.36 ч. Северна гара;
20.41 ч. Централна гара; 20.45 ч. Южна гара

Друга възможност:
19.06 – 21.08 ч. Талис *9362* от гара Хага до Южната гара в Брюксел (необходима е предварителна резервация)

Целта на посещението в Нидерландия *е делегацията да придобие непосредствени впечатления от приема на лица, които търсят убежище, и нередовни мигранти в Нидерландия, да направи оценка на прилагането на съответните директиви, като например Директива 2003/9/ЕО за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище и да проведе обмен на гледни точки с представители на държавни органи и на гражданското общество.*

Посещението в Нидерландия е част от ***цяла поредица посещения*** *на членовете на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи в различни държави-членки на ЕС. От 2005 г. насам са организирани посещения в Италия, Испания, Франция, Малта, Гърция, Белгия и Великобритания.*

Допълнителна информация за делегацията можете да получите от:

Ana DUMITRACHE

[1] **Адрес на нидерландското Министерство на правосъдието:**
Schedeldoekshaven 100, 2511 EX DEN HAAG
General telephone number: +31 (0)70 3 70 79 11

Администратор
Европейски парламент
Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи
Тел: 0032 (0)2/28 41416
Факс: 00 32 (0)2/28 44941
Ел. поща: ana.dumitrache@europarl.europa.eu

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

НЕПРАВИТЕЛСТВЕНИ И ДРУГИ ОРГАНИЗАЦИИ, ПРИСЪСТВАЛИ НА СРЕЩАТА С ДЕЛЕГАЦИЯТА НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ НА 19 ДЕКЕМВРИ 2007 Г.

„Амнести Интернешънъл” – нидерландска секция
Сдружение на нидерландските адвокати в областта на убежището

BLinN (организация „Принудителен труд” в Нидерландия)

Международна организация за закрила на децата
Д-р J.J.F. van Melle
Нидерландска лига за правата на човека

Kerkinactie

LOS (Информационен център за мигранти без документи)

SAMAH

Stichting LOS

VluchtelingenWerk Nederland / Нидерландски съвет за бежанците